

ترجمه متن

معاهده برن برای حمایت از آثار ادبی و هنری

(۱)

علیرضا محمد زاده وادقانی*

دانشیار گروه حقوق خصوصی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

حسن محسنی

پژوهشگر موسسه حقوق تطبیقی دانشگاه تهران

(تاریخ دریافت: ۱۳۸۷/۶/۱۱ - تاریخ تصویب: ۱۳۸۷/۱/۳۱)

چکیده:

معاهده برن برای حمایت از پدید آورندگان آثار ادبی و هنری در سال ۱۸۸۶ متولد و در ۵ دسامبر ۱۸۸۷ لازم‌الاجرا گردید. این معاهده از تاریخ تصویب تا به حال چندین مرتبه مورد اصلاح قرار گرفته است، از جمله مهم‌ترین آنها اصلاحی رم ۱۹۲۸، اصلاحی بروکسل ۱۹۴۸، اصلاحی استکهلم ۱۹۶۷ و آخرین اصلاحی پاریس ۱۹۷۱ می‌باشد. معاهده برن نخستین و مهم‌ترین سند جامع بین‌المللی در زمینه حقوق پدید آورندگان است. این سند سنگ‌بنای رشته حقوق مالکیت فکری را تشکیل می‌دهد. معاهده مبتکر ایجاد اتحادیه‌ای فرضی است، که از یک طرف در بطن آن قاعده بنیادی «تشبیه اعضای اتحادیه به عضو ملی» اعمال می‌شود، و از طرف دیگر واضح یک سری اصول و قواعد حمایتی الزامی است که «حداقل حقوق معاهده‌ای» نامیده می‌شود. اصل حمایت بدون تشریفات، شناسایی حق معنوی، اصل حق انحصاری تکثیر، ترجمه، اقتباس، عرضه، پخش رادیویی و تعقیب برای مؤلفان از آورده‌های مهم این معاهده در تاریخچه حقوق مالکیت فکری است. این معاهده در وضع سایر معاهدات بعدی لحاظ و مورد تأکید قرار گرفته است. شرط الحاق به موافقتنامه تجاری حقوق مالکیت فکری مصوب ۱۹۹۴ که امروزه سندی فراگیر می‌باشد پذیرش مواد ۱ الی ۲۱ معاهده برن است. شرط لازم جهت ورود کشورها به سازمان تجارت جهانی نیز پذیرش و اعمال موافقتنامه یاد شده است. بنابراین معاهده برن نه تنها به لحاظ فرهنگی بلکه از دیدگاه اقتصادی نیز بیش از گذشته مورد توجه جهانیان می‌باشد.

واژگان کلیدی:

برن - حق معنوی - حق ترجمه - حق اقتباس - حق تعقیب - حق تکثیر - حق عرضه - کشورهای در حال توسعه - اصل حمایت بدون تشریفات - حقوق معاهده‌ای.

Email: alirezamv@yahoo.fr

فاکس: ۶۶۴۰۹۵۹۵

* مسئول مقاله

صفحات از ۳۷۱ تا ۳۹۳ مربوط به قسمت دوم ترجمه متن معاهده برن است که قسمت نخست آن در شماره قبلی این مجله چاپ و منتشر شده است. لزوم رعایت حجم مقاله‌ها سبب این تقسیم شده است. برای اطلاع از دیگر مقالات منتشر شده از این نویسنده در همین مجله، به صفحه پایانی این مقاله نگاه کنید.

ماده ۲۳

[کمیته اجرایی: ۱. اساسنامه؛ ۲. ترکیب؛ ۳. تعداد اعضاء؛ ۴. توزیع جغرافیایی، ترتیبات ویژه؛ ۵. مدت مأموریت، محدودیت‌های انتخاب مجدد، نحوه انتخاب؛ ۶. وظایف؛ ۷. دعوت؛ ۸. حد نصاب، رای؛ ۹. ناظرین؛ ۱۰. مقررات داخلی]

(۱) مجمع دارای یک کمیته اجرایی است.

(۲)

الف) کمیته اجرایی مرکب از کشورهای است که توسط مجمع از بین اعضا انتخاب می‌شوند. به علاوه، کشوری که مقرر سازمان در آن قرار دارد به شرط رعایت مقررات بخش ب بند ۷ ماده ۲۵، دارای یک عضویت می‌باشد.

ب) نمایندگی دولت هر کشور عضو کمیته اجرایی توسط یک نماینده صورت می‌گیرد. این نماینده می‌تواند به عنوان قائم مقام، مشاور و کارشناس شرکت کند.

ج) هزینه‌های هر نمایندگی به عهده کشور منصوب‌کننده نمایندگی است.

۳) تعداد کشورهای عضو کمیته اجرایی معادل یک چهارم تعداد کشورهای عضو مجمع می‌باشد. در محاسبه تعداد نمایندگی‌ها باقیمانده یک چهارم لحاظ نمی‌شود.

۴) در انتخاب اعضای کمیته اجرایی، باید تقسیمات جغرافیایی متوازن و ضرورت برقراری ارتباط بین کشورهای عضو توافق‌های خاص و اتحادیه که حضور در بین اعضای کمیته اجرایی را ایجاب می‌کند، مد نظر مجمع قرار می‌گیرد.

(۵)

الف) مأموریت اعضای کمیته اجرایی از پایان نشست مجمعی که در آن، اعضاء انتخاب شده‌اند تا پایان نشست عادی بعدی مجمع ادامه خواهد داشت.

ب) اعضای کمیته اجرایی به تعداد حداکثر دو سوم کل اعضاء قابل انتخاب مجدد است.

ج) تعیین شرایط انتخاب و انتخاب مجدد اعضای کمیته اجرایی به عهده مجمع می‌باشد.

(۶)

الف) کمیته اجرایی:

یک) دستور کار روزانه مجمع را تهیه می‌نماید؛

دو) پیشنهادهای مربوط به طرح برنامه و بودجه دو ساله اتحادیه را که توسط دبیر کل تهیه

شده است به مجمع ارائه می‌دهد؛

سه) [حذف شده]؛

چهار) گزارش‌های دوره‌ای دبیرکل و گزارش‌های سالانه بررسی حساب‌ها را به همراه تفاسیر لازم به مجمع ارائه می‌دهد؛

پنج) تمامی موازین لازم را به منظور اجرای برنامه مجمع توسط دبیرکل، وفق تصمیمات مجمع و با در نظر گرفتن اوضاع جدید در فاصله دو نشست عادی مجمع، اتخاذ می‌کند؛ شش) سایر کار و وظایفی را که در چارچوب این معاهده برای او تعیین شده، انجام می‌دهد. ب) در مورد سایر مسائلی که به دیگر اتحادیه‌های زیر نظر سازمان مربوط می‌شود، کمیته اجرایی با توجه به نظر کمیته هماهنگ‌سازی سازمان، تصمیم‌گیری می‌کند.

(۷)

الف) نشست عادی کمیته اجرایی سالیانه بوده و با دعوت دبیرکل در حد کافی در همان فاصله زمانی و در محل تشکیل کمیته هماهنگ‌سازی سازمان برگزار می‌شود. ب) نشست فوق‌العاده کمیته با دعوت دبیرکل و یا به ابتکار او یا براساس تقاضای رئیس کمیته یا تقاضای یک چهارم اعضاء تشکیل می‌شود.

(۸)

الف) هر کشور عضو کمیته اجرایی دارای یک رای است. ب) نصف کشورهای عضو کمیته اجرایی حد نصاب آن است. ج) تصمیمات با اکثریت ساده آراء داده شده گرفته می‌شود. د) رأی ممتنع رای محسوب نمی‌شود. هـ) یک نماینده فقط می‌تواند یک کشور را نمایندگی کند و صرفاً به نام همان کشور می‌تواند رای دهد. ۹) کشورهای عضو اتحادیه که عضو کمیته اجرایی نیستند، می‌توانند به عنوان ناظر در جلسات کمیته شرکت کنند. ۱۰) کمیته اجرایی، مقررات داخلی خود را وضع می‌کند.

ماده ۲۴

[دفتربین‌المللی: ۱. وظایف کلی، دبیرکل؛ ۲. اطلاعات کلی؛ ۳. دوره‌ای؛ ۴. اطلاعات ارائه شده به کشورها؛ ۵. پژوهش و خدمات؛ ۶. شرکت در جلسات؛ ۷. کنفرانس بازنگاری؛ ۸. سایر وظایف]

(۱)

الف) وظایف اداری اتحادیه را دفتر بین‌المللی، جایگزین دفتر اتحادیه شده که در پی ادغام با دفتر اتحادیه توسط معاهده بین‌المللی حمایت از مالکیت صنعتی ایجاد شده اجرایی می‌شود. ب) دفتر بین‌المللی به ویژه وظایف دبیرخانه نهادهای متعدد اتحادیه را انجام می‌دهد.

ج) دبیر کل سازمان، بالاترین مقام اداری اتحادیه و نماینده آن است.
 ۲) جمع‌آوری و انتشار اطلاعات مربوط به حمایت از حقوق پدیدآورنده آثار ادبی و هنری به عهده دفتر بین‌المللی است. هر یک از کشورهای عضو متن هر قانون جدید و تمامی متون رسمی مربوط به حمایت از حقوق پدیدآورنده آثار ادبی و هنری را در اسرع وقت به دفتر بین‌المللی خواهند فرستاد.

۳) دفتر بین‌المللی یک مجله دوره‌ای ماهانه منتشر می‌کند.
 ۴) دفتر بین‌المللی به درخواست هر کشور عضو، اطلاعات راجع به مسائل مربوط به حمایت از حقوق پدیدآورنده آثار ادبی و هنری را به آن کشور ارائه می‌دهد.
 ۵) دفتر بین‌المللی به پژوهش و ارائه خدمات برای تسهیل حمایت از حق پدیدآورنده اقدام می‌کند.

۶) دبیر کل و هر یک از کارمندان را که او منصوب کرده است، بدون حق رای در همه جلسات مجمع، کمیته اجرایی و سایر کمیته‌های کارشناسی یا گروه کاری شرکت می‌کنند. دبیر کل یا یکی از کارمندان منتخب او عهده‌دار وظیفه دبیرخانه‌ای این نهادها می‌باشد.
 ۷)

الف) دفتر بین‌المللی برپایه دستورکار مجمع و با همکاری کمیته اجرایی، کنفرانس بازنگری مقررات معاهده به غیر از مواد ۲۲ تا ۲۶ را تدارک می‌بیند.

ب) کمیته اجرائی در تدارک کنفرانس بازنگری مجاز به مشورت‌خواهی از سازمان‌های میان‌کشوری و بین‌المللی غیردولتی است.

ج) دبیر کل و اشخاص منتخب او، بدون داشتن حق رای، در مذاکرات این کنفرانس‌ها شرکت می‌کنند.

۸) دفتر بین‌المللی مجری سایر وظایفی است که برای او تعیین شده است.

ماده ۲۵

[مور مالی: ۱. بودجه؛ ۲. هماهنگی با سایر اتحادیه‌ها؛ ۳. منابع؛ ۴. مشارکت؛ امکان تجدید بودجه؛ ۵. مالیات و هزینه عوارض؛ ۶. سرمایه در گردش؛ ۷. پیش پرداخت به کشور میزبان؛ ۸. بررسی حساب‌ها]

(۱)

الف) اتحادیه دارای بودجه است.

ب) بودجه اتحادیه درآمدها و هزینه‌های خود اتحادیه را شامل می‌شود، همچنین مشارکت در هزینه‌های مشترک اتحادیه‌ها و نیز در صورت لزوم قرار دادن مبلغی در اختیار بودجه کنفرانس سازمان.

ج) هزینه‌هایی که منحصرأً به اتحادیه اختصاص نیافته بلکه به یک یا چند اتحادیه دیگر زیر نظر اداره و سازمان اختصاص یافته، به عنوان هزینه‌های مشترک اتحادیه تلقی می‌شود. سهم اتحادیه در این نوع هزینه‌های مشترک متناسب با نفعی است که این هزینه‌ها برای اتحادیه دارند.

۲) بودجهٔ اتحادیه با توجه به لزوم حفظ هماهنگی با بودجه‌های سایر اتحادیه‌های زیر نظر ادارهٔ سازمان تعیین می‌شود.

۳) بودجهٔ اتحادیه با منابع ذیل تامین می‌شود:

یک) حق عضویت مشارکت کشورهای عضو اتحادیه؛

دو) مالیات و عوارض خدماتی که دفتر بین‌المللی به نام اتحادیه ارائه کرده است؛

سه) حاصل فروش انتشارات دفتر بین‌المللی مربوط به اتحادیه و حقوق مربوط به این

انتشارات؛

چهار) هبه، میراث و اعانات؛

پنج) اجاره‌بها، سود و سایر درآمدها.

۴)

الف) برای تعیین حق عضویت هر کشور عضو در بودجه، هر کشور در ردیف یک طبقه

قرار می‌گیرد و سهم سالیانه خود را براساس تعداد واحد تعیین شدهٔ زیر پرداخت می‌نماید:

طبقه یک ۲۵

طبقه دو ۲۰

طبقه سه ۱۵

طبقه چهار ۱۰

طبقه پنج ۵

طبقه شش ۳

طبقه هفت ۱

ب) هر کشور در زمان تودیع سند تصویب یا عضویت خود طبقه‌ای را که مایل به قرار

گرفتن در آن است، مشخص می‌کند، مگر این که قبلاً آن را مشخص کرده باشد. این کشورها

می‌توانند طبقه خود را تغییر دهد و چنانچه کشوری طبقه‌ای پایین‌تر را انتخاب کرد، باید آن را

در زمان یکی از نشست‌های عادی مجمع به اطلاع آن برساند. اثر چنین تغییری از ابتدای سال

عرفی پس از نشست مزبور می‌باشد.

ج) مشارکت سالیانه هر کشور شامل مبلغی است که نسبت آن به کل مبلغ مشارکت تمامی کشورها در بودجه سالیانه مجمع برابر است با نسبت بین تعداد واحدهای طبقه‌ای که در آن قرار دارد به تعداد کل واحدهای مجموعه کشورها.

د) مبالغ مشارکتی در اول ژانویه هر سال باید پرداخت گردد.

ه) کشوری که در پرداخت حق مشارکت خود تاخیر می‌کند، چنانچه مبلغ معوقه معادل یا بیشتر از کل مبلغ دو سال گذشته باشد، نمی‌تواند حق رای خود را در هیچ نهادی از اتحادیه که عضو آن است، اعمال کند. با وجود این، اگر به نظر آن نهاد چنین کشوری تاخیرش ناشی از شرایط استثنایی و غیرقابل احتراز بوده است مجاز به حفظ اجرای حق رای خود در بطن این نهاد می‌باشد.

و) در موردی که بودجه پیش از شروع اجرای جدید تصویب نمی‌شود، بودجه سال قبل مطابق شرایط مقرر توسط قواعد مالی تجدید می‌گردد.

۵) مبلغ مالیات و عوارض خدماتی را که دفتر بین‌المللی به نام اتحادیه ارائه کرده دبیر کل تعیین می‌کند و او گزارش این مبالغ را به مجمع و کمیته اجرایی می‌دهد.

(۶)

الف) اتحادیه دارای سرمایه در گردش است که هر یک از کشورهای عضو آن را پرداخت می‌کنند. چنانچه سرمایه در گردش کفایت نکند، مجمع تصمیم بر افزایش آن می‌گیرد.

ب) مبلغ واریزی اولیه هر کشور برای سرمایه فوق یا میزان مشارکت هر کشور در افزایش آن به نسبت مشارکت آن کشور برای سالی است که طی آن سرمایه تشکیل یا بر افزایش آن تصمیم گرفته شده است.

ج) نسبت و شرایط پرداخت به تصمیم مجمع و براساس پیشنهاد دبیر کل و پس از اظهار نظر کمیته هماهنگ‌سازی سازمان صورت می‌گیرد.

(۷)

الف) توافقنامه استقرار با کشوری که مقر سازمان در سرزمین آن قرار دارد، مقرر می‌دارد که چنانچه سرمایه در گردش ناکافی باشد، کشور مزبور آن را پیش پرداخت می‌کند. مبلغ پیش پرداخت و شرایطی که طبق آن پیش پرداخت انجام می‌شود در هر مورد با توافق جداگانه بین سازمان و کشور مربوط معین خواهد شد. تا زمانی که کشور مزبور پیش پرداخت را متقبل می‌شود، رأساً دارای یک کرسی در کمیته اجرایی است.

ب) کشور مزبور در ذیل بند الف و سازمان، هر یک دارای حق انصراف با اخطار کتبی نسبت به تعهد پیش پرداخت هستند. اثر انصراف سه سال پس از پایان سالی است که در آن اخطار صورت گرفته است.

۸) بررسی حساب‌ها مطابق شرایط مقرر در آیین‌نامه مالی را یک یا چند کشور عضو یا ماموران حسابرسی خارجی منتخب مجمع با رضایت خود آن‌ها انجام می‌دهند.

ماده ۲۶

[اصلاحات: ۱. مقرراتی که مجمع می‌تواند اصلاح کند؛ پیشنهادها؛ ۲. تصویب؛ ۳. لازم‌الاجرا شدن]

۱) اصلاح مواد ۲۲، ۲۳، ۲۴ و ۲۵ و این ماده به پیشنهاد هر یک از کشورهای عضو مجمع، کارگروه اجرایی یا دبیر کل می‌تواند صورت گیرد. دبیرکل این پیشنهادها را دست کم شش ماه پیش از آن که مورد بررسی مجمع قرار گیرند به اطلاع کشورهای عضو مجمع خواهد رساند. ۲) هر تغییری در مواد مذکور در بند ۱ به تصویب مجمع می‌رسد. تصویب به سه چهارم آراء داده شده نیاز دارد. با وجود این، هر نوع اصلاح ماده ۲۲ و این بند مستلزم چهار پنجم آراء داده شده است.

۳) هر نوع اصلاح مواد مذکور در بند ۱ یک ماه پس از دریافت اخطار کتبی پذیرش توسط دبیر کل از طرف سه چهارم کشورهای عضو مجمع در زمان تصویب اصلاحیه مبنی بر این‌که اصلاحیه با قواعد اساسی آن‌ها مطابقت دارد، لازم‌الاجرا می‌شود. هر نوع اصلاح مواد مذکور که بدین ترتیب صورت گرفته تمامی کشورهای عضو مجمع در زمان لازم‌الاجرا شدن اصلاحیه یا کشورهایی که پس از این تاریخ به عضویت مجمع در می‌آیند را متعهد می‌سازد. با وجود این، اصلاحیه‌ای که موجب افزایش تعهدات مالی کشورهای عضو اتحادیه است، فقط کشورهایی را که پذیرش اصلاحیه مزبور را پذیرفته‌اند متعهد می‌سازد.

ماده ۲۷

[بازنگری: ۱. هدف؛ ۲. کنفرانس‌ها؛ ۳. تصویب]

۱) این معاهده با هدف ارتقاء کیفی نظام اتحادیه مورد بازنگری قرار خواهد گرفت. ۲) به همین منظور کنفرانس‌ها پی در پی در یکی از کشورهای اتحادیه و از نمایندگان کشورهای مزبور تشکیل خواهد شد.

۳) هر نوع بازنگری این سند، از جمله سند پیوست با رعایت مقررات ماده ۲۶ حاکم بر اصلاح مواد ۲۲ تا ۲۶، نیازمند اتفاق آراء داده شده می‌باشند.

ماده ۲۸

[پذیرش و لازم‌الاجرا شدن سند در کشورهای عضو اتحادیه: ۱. تصویب، الحاق، امکان حذف برخی مقررات، استرداد استثناء. ۲. لازم‌الاجرا شدن مواد ۱ الی ۲۰ و پیوست؛ ۳. لازم‌الاجرا شدن مواد ۲۲ الی ۳۸]

الف) هر یک از کشورهای عضو اتحادیه که این سند را امضاء کرده‌اند می‌توانند آن را تصویب و چنان چه آن را امضاء نکرده بدان محلق شود. اسناد تصویب یا الحاق نزد دبیر کل تودیع می‌شوند.

ب) هر یک از کشورهای عضو می‌توانند در سند تصویب یا الحاق، اعلام دارند که تصویب یا الحاق قابل اعمال بر مواد ۱ الی ۲۱ و پیوست نیست؛ با وجود این، چنان چه آن کشور وفق بند ۱ ماده ۶ پیوست اعلامیه صادر کرده باشد، در اعلامیه مذکور فقط می‌تواند اعلام دارد که تصویب یا الحاق آن کشور شامل مواد ۱ الی ۲۰ نمی‌شود.

ج) هر یک از کشورهای عضو که مقررات مقرر در بند ب فوق را از تصویب یا الحاق خود مستثنی می‌کنند، می‌توانند در هر زمانی پس از آن، مقررات مزبور را مشمول تصویب یا الحاق خود قرار دهند. چنین اعلامی باید نزد دبیر کل تودیع شود.

(۲)

الف) مواد ۱ الی ۲۱ و پیوست سه ماه پس از حصول دو شرط زیر لازم‌الاجرا می‌شوند: یک) دست کم پنج کشور عضو اتحادیه این سند را تصویب کرده یا بدان ملحق شود، بدون این که اعلامی مطابق بخش ب بند ۱ انجام دهند،

دو) کشورهای اسپانیا، ایالات متحده آمریکا، فرانسه و بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی به معاهده جهانی حقوق پدیدآورنده آثار ادبی و هنری اصلاحی ۲۴ ژوئن ۱۹۷۱ پاریس متعهد می‌شوند.

ب) لازم الاجرا شدن مقرر در ذیل بند الف در مورد کشورهایی از عضو اتحادیه موثر است که دست کم سه ماه پیش از لازم‌الاجرا شدن مذکور، اسناد تصویب یا الحاقی که به شکل اعلام مطابق بخش ب بند ۱ نیست را تودیع کرده باشند.

ج) در ارتباط با کشورهایی از اتحادیه که در مورد آن‌ها مقررات ذیل بند ب قابل اعمال نیست و این سند را بدون صدور اعلامیه مطابق بخش ب بند ۱ تصویب یا بدان ملحق می‌شوند مواد ۱ تا ۲۱ و پیوست سه ماه پس از تاریخ اخطار تودیع سند تصویب یا الحاق توسط دبیرکل لازم‌الاجرا می‌شوند مگر این که تاریخ موخری در سند تودיעی قید شده باشد. در مورد اخیر مواد ۱ الی ۲۱ و پیوست در مورد آن کشور در تاریخ مقرر در سند تودיעی لازم الاجرا می‌شود.

د) مقررات بندهای الف تا ج مانع اجرای ماده شش پیوست نیست.

۳) در مورد هر کشوری از اتحادیه که این سند را با یا بدون اعلام وفق بخش ب بند ۱ تصویب کرده یا بدان ملحق می‌شود سه ماه پس از تاریخی که دبیرکل تودیع سند تصویب یا الحاق مذکور را اعلام می‌کند، مواد ۲۲ الی ۳۸ لازم‌الاجرا می‌شوند مگر این که تاریخ موخری

در سند تودیع شده قید شده باشد در این حالت، مواد ۲۲ الی ۳۸ در مورد آن کشور در تاریخ قید شده در سند لازم الاجرا می‌شود.

ماده ۲۹

[پذیرش و لازم الاجرا شدن برای کشورهای غیرعضو اتحادیه: ۱. الحاق؛ ۲. لازم الاجرا شدن]

(۱) هر کشور غیر عضو می‌تواند با پذیرش این سند به عضویت این معاهده و بنابراین، اتحادیه درآید. اسناد پذیرش باید نزد دبیرکل تودیع شوند.

(۲)

(الف) این معاهده در مورد هر کشور غیر عضو سه ماه پس از تاریخی که دبیرکل تودیع سند پذیرش آن را اعلام داشته با رعایت بند ب ذیل لازم الاجرا می‌شود، مگر این‌که تاریخ موخری در سند تودیع شده قید شده باشد. در حالت اخیر معاهده در مورد آن کشور در تاریخ مقرر در سند لازم الاجرا می‌شود.

(ب) چنانچه لازم الاجرا شدن در اجرای ذیل بند الف پیش از لازم الاجرا شدن مواد ۱ الی ۲۱ و پیوست در اجرای بند ۲ ماده ۲۸ واقع شود، در این فاصله کشور مزبور متعهد به مواد ۱ الی ۲۰ سند بروکسل معاهده که جایگزین مواد ۱ الی ۲۱ و پیوست معاهده است خواهد شد.

ماده ۲۹ مکرر

[اثر پذیرش سند با توجه به اجرای بند ۲ ماده ۱۴ معاهده ناظر به تاسیس سازمان جهانی مالکیت فکری]

پذیرش یا الحاق به این سند توسط هر کشوری که متعهد به مواد ۲۲ الی ۳۸ سند استکهلم این معاهده نیست تنها به منظور اجرای بند ۲ ماده ۱۴ معاهده ناظر به تاسیس سازمان، به منزله تصویب سند استکهلم یا الحاق بدان با محدودیت مقرر در قسمت ۱ بخش ب بند ۱ ماده ۲۸ سند مذکور می‌باشد.

ماده ۳۰

[حق شرطها: ۱. محدودیت‌های امکان درج شرط ۲. شروط قبلی؛ شرط مربوط به حق ترجمه؛ انصراف از شرط]

(۱) تصویب یا الحاق با رعایت استثنای تجویز شده در بند ۲ همین ماده، و بخش ب بند ۱ ماده ۲۸ و بند ۲ ماده ۳۳ و نیز پیوست شامل حق برخورداری از تمامی شروط و مزایای مقرر در این معاهده می‌شود.

(۲)

الف) هر کشور عضو اتحادیه که این سند را تصویب کرده یا بدان ملحق می‌شود با رعایت بند ۲ ماده ۵ پیوست، می‌تواند از مزایای شروطی که قبلاً درج کرده به شرط اعلام آن در زمان تودیع سند تصویب یا الحاق برخوردار و آنرا حفظ کند.

ب) هر کشور غیر عضو اتحادیه با الحاق به این معاهده و با رعایت بند ۲ ماده ۵ پیوست، می‌تواند اعلام کند که در ارتباط با ترجمه دست کم موقتاً مقررات ماده ۵ معاهده اتحادیه مورخ ۱۸۸۶ و تکمیلی در تاریخ ۱۸۹۶ پاریس را جایگزین ماده ۸ این سند می‌کند، بدیهی است که این مقررات فقط به ترجمه در یک زبان با کاربرد عمومی در آن کشور مربوط می‌شود. با رعایت بخش ب بند ۶ ماده ۱ پیوست، هر کشور در رابطه با حق ترجمه آثاری که کشور خاستگاه آن‌ها چنین شرطی را اعمال می‌کند، دارای اختیار اعمال حمایتی مشابه حمایت اعطایی توسط کشور اخیر است.

ج) هر کشور می‌تواند در هر زمان از چنین شروطی با اعلام به دبیرکل صرف نظر کند.

ماده ۳۱

[قابلیت اجرا در برخی مناطق: ۱. اعلام؛ ۲. بازپس‌گیری اعلام؛ ۳. تاریخ لازم‌الاجرا شدن اعلام یا بازپس‌گیری آن؛ ۴. ممنوعیت تفسیری که موجب پذیرش وضعیت بالفعل شود]

۱) هر کشور می‌تواند در سند تصویب یا الحاق خود، یا بعداً با اخطار کتبی به دبیرکل اعلام دارد که این معاهده بر تمام یا بخشی از سرزمین مشخص شده در اعلامیه یا اخطاریه که آن کشور مسئول روابط خارجی‌اش است، حاکم است.

۲) هر کشوری که چنین اخطار یا اعلامی را صادر کند، می‌تواند در هر زمانی به دبیرکل اعلام کند که این معاهده بر تمام یا بخشی از آن سرزمین اعمال نمی‌شود.

(۳)

الف) اعلامیه‌ای که وفق بند ۱ صورت می‌گیرد در همان زمانی لازم‌الاجرا می‌شود که تصویب یا الحاق سندی که در آن اعلامیه مطرح شده مقرر کرده است، و هر اخطاری که وفق این بند صورت می‌گیرد سه ماه پس از اعلامش به دبیرکل واجد اثر می‌شود.

ب) هر اخطاری که وفق بند ۲ صورت می‌گیرد دوازده ماه پس از دریافت آن توسط دبیرکل واجد اثر می‌شود.

۴) این ماده قابل تفسیر به گونه‌ای نیست که موجب شناسایی یا پذیرش ضمنی وضعیت بالفعل سرزمینی که این معاهده در مورد آن مجری می‌گردد توسط کشور دیگر عضو اتحادیه شود که در اجرای بند ۱ مبادرت به صدور اعلامیه کرده است.

ماده ۳۲

[اجرای این سند و اسناد پیشین: ۱. بین کشورهای عضو؛ ۲. بین کشور تازه وارد به اتحادیه و سایر کشورهای عضو؛ ۳. اجرای پیوست در چارچوب برخی روابط]

(۱) در روابط بین کشورهای عضو، این سند جایگزین معاهده برن مصوب ۹ سپتامبر ۱۸۸۶ و اسناد اصلاحی بعدی می‌شود. در رابطه با کشورهای عضوی که این سند را تصویب و یا بدان ملحق نمی‌شوند، اسناد معتبر پیشین تماماً یا در حدی که این سند مطابق جمله قبلی جایگزین آن‌ها نمی‌شود اعتبار اجرایی خود را حفظ می‌کنند.

(۲) کشورهای غیر عضو اتحادیه که متعهد به این سند می‌شوند در رابطه با هر کشور عضوی که متعهد به این سند نیست یا اگر هم بوده اعلامیه مقرر در بخش ب بند ۱ ماده ۲۸ را صادر کرده آن را با رعایت مقررات بند ۳ اعمال می‌کنند. این کشورها اجازه می‌دهند که کشور عضو اتحادیه مورد اشاره در روابط خود با آن‌ها موارد زیر را رعایت کند:

(یک) مقررات آخرین سندی که بدان متعهد شداند را اعمال کند، و

(دو) با رعایت بند ۶ ماده ۱ پیوست مختار به تنظیم حمایت در سطح حمایت مقرر در این سند باشد.

(۳) هر کشوری که در روابط خود با هر یک از کشورهای عضوی که متعهد به این سند نشده اند به یکی از اختیارات مقرر در پیوست استناد می‌کند می‌تواند مقررات پیوست را در ارتباط با اختیاراتی که بدان متوسل شده اعمال کند مشروط بر آن‌که کشور اخیر اجرای مقررات مذکور را پذیرفته باشد.

ماده ۳۳

[اختلافات: ۱. صلاحیت دیوان دادگستری بین‌المللی؛ ۲. حق شرط مربوط به این صلاحیت؛ ۳. انصراف از شرط]

(۱) هر اختلاف بین دو یا چند کشور عضو اتحادیه راجع به تفسیر یا اجرای این معاهده که با مذاکره رفع نمی‌شود با دادخواست هر یک از طرفین اختلاف وفق اساسنامه دیوان دادگستری بین‌المللی در این دیوان قابل طرح است، مگر این‌که کشورهای طرف اختلاف به روش دیگری برای حل و فصل اختلاف توافق کنند.

(۲) هر کشور در زمان امضای این سند یا زمان تودیع سند تصویب یا الحاق آن می‌تواند اعلام کند که متعهد به مقررات بند ۱ نخواهد بود. در مورد اختلافات بین چنین کشوری و سایر کشورهای عضو مقررات بند ۱ اعمال نمی‌شود.

(۳) هر کشوری که اعلامیه‌ای وفق مقررات بند ۲ صادر می‌کند می‌تواند با ارسال اخطار به دبیرکل از آن صرف نظر کند.

ماده ۳۴

[پایان برخی مقررات پیشین: ۱. اسناد پیشین؛ ۲. پیوست پروتکل به سند استکهلم]
 (۱) با رعایت ماده ۲۹ مکرر هیچ کشوری پس از لازم‌الاجرا شدن مواد ۱ الی ۲۱ و پیوست نمی‌تواند به اسناد ما قبل این سند ملحق شده یا آن را تصویب کند.
 (۲) هیچ کشوری پس از لازم‌الاجرا شدن مواد ۱ الی ۲۱ و پیوست نمی‌تواند وفق ماده ۵ پروتکل راجع به کشورهای در حال توسعه پیوست سند استکهلم اعلامیه صادر کند.

ماده ۳۵

[مدت معاهده؛ انصراف: ۱. مدت نامحدود؛ ۲. امکان انصراف؛ ۳. تاریخ اثربخشی انصراف؛
 ۴. زمان انصراف]

(۱) این معاهده بدون محدودیت مدت لازم‌الاجرا می‌باشد.
 (۲) هر کشور می‌تواند با ارسال اخطار به دبیرکل از این سند صرف نظر کند این کار همچنین شامل صرف نظر از کلیه اسناد پیشین نیز می‌شود و صرفاً موثر در مورد کشوری است که انصراف را اعلام کرده است. معاهده در رابطه با سایر کشورها معتبر و قابل اجرا باقی می‌ماند.

(۳) انصراف یک سال پس از تاریخ دریافت اخطار توسط دبیرکل موثر واقع می‌شود.
 (۴) اختیار انصراف مقرر در این ماده توسط یک کشور پیش از انقضای مهلت پنج سال از تاریخی که آن کشور به عضویت اتحادیه در آمده قابل اعمال نیست.

ماده ۳۶

[اجرای معاهده: ۱. الزام به وضع موازین لازم؛ ۲. تاریخ شروع تعهد]
 (۱) هر کشور عضو این معاهده متعهد می‌شود تدابیر لازم را جهت اجرای این معاهده وفق قانون اساسی خود اتخاذ نماید.
 (۲) بدیهی است که در زمان عضویت یک کشور به این معاهده او باید از جهت قوانین داخلی در وضعیتی باشد که مقررات این معاهده را بتواند اجرا کند.

ماده ۳۷

[شروط پایانی: ۱. زبان سند؛ ۲. امضاء؛ ۳. کپی برابر اصل؛ ۴. ضبط؛ ۵. اخطار]
 (۱)
 الف) این سند در نسخه واحد در زبان‌های انگلیسی و فرانسه و با رعایت بند ۲ امضاء و نزد دبیرکل تودیع می‌شود.

ب) متون رسمی توسط دبیرکل و پس از مشورت با حکومت‌های ذی ربط در زبان‌های آلمانی، عربی، اسپانیایی، ایتالیایی و پرتغالی و در سایر زبان‌هایی که مجمع می‌تواند مطرح کند، تهیه می‌شوند.

ج) در صورت وجود اختلاف تفسیر متون مختلف، متن فرانسوی ملاک خواهد بود.
 ۲) این سند تا ۳۱ ژانویه ۱۹۷۲ جهت امضاء باز است. تا این تاریخ نسخه مزبور در بخش الف بند ۱ نزد حکومت جمهوری فرانسه سپرده می‌شود.
 ۳) دبیرکل دو نسخه برابر اصل شده از متن امضاء شده این سند را به دولت‌های تمامی کشورهای عضو و هر کشور دیگر متقاضی آن می‌فرستد.
 ۴) دبیرکل این سند را در دبیرخانه سازمان ملل متحد به ثبت می‌رساند.
 ۵. دبیرکل، امضاء و تودیع اسناد تصویب یا الحاق و اعلامیه‌های شامل این اسناد یا صادره در اجرای مواد بخش ج بند ۱ ماده ۲۸، بخش الف و ب بند ۲ ماده ۳۰، بند ۲ ماده ۳۳، لازم‌الاجرا شدن مقررات این سند، اخطار اعلام انصراف و اخطارهای صادره در اجرای بخش ج بند ۲ ماده ۳۰، بند ۱ و ۲ ماده ۳۱ و بند ۳ ماده ۳۳ و بند ۱ ماده ۳۸ و همچنین اخطارهای مقرر در پیوست را به دولت‌های کلیه کشورهای عضو اخطار می‌کند.

ماده ۳۸

[مقررات انتقالی: ۱. اجرای "امتیاز پنج ساله"؛ ۲. دفتر اتحادیه، مدیر دفتر؛ ۳. جانشینی دفتر اتحادیه]

۱) کشورهایایی که این سند را تصویب نکرده یا بدان ملحق نشده‌اند و متعهد به مواد ۲۲ الی ۲۶ سند استکهلم نیستند چنان‌چه مایل باشند می‌توانند تا ۲۶ آوریل ۱۹۷۵ حقوق مقرر توسط مواد مزبور را مثل این‌که بدان متعهد شده باشند، اجرا کنند. هر کشوری که مایل به اجرای حقوق مذکور باشد لازم است که اخطار کتبی بدین منظور نزد دبیرکل تودیع کند که از تاریخ دریافت آن معتبر خواهد بود. چنین کشورهایی تا تاریخ مذکور عضو مجمع تلقی می‌شوند.
 ۲) تا زمانی که تمام کشورهای عضو به عضویت سازمان در نیامده‌اند، دفتر بین‌المللی سازمان به عنوان دفتر اتحادیه و دبیرکل به عنوان مدیر دفتر آن عمل می‌نماید.
 ۳) وقتی که تمام کشورهای اتحادیه به عضویت سازمان درآمدند، حقوق، تعهدات و اموال دفتر اتحادیه به دفتر بین‌المللی سازمان منتقل می‌شود.

پیوست

[مقررات ویژه برای کشورهای در حال توسعه]

ماده ۱

[اختیارات در نظر گرفته شده برای کشورهای در حال توسعه: ۱. امکان استناد به بهره‌مند شدن از برخی اختیارات؛ اعلام؛ ۲. مدت اعتبار اعلام؛ ۳. کشورهایی که دیگر کشور در حال توسعه محسوب نمی‌شوند؛ ۴. ذخیره نسخه‌های موجود؛ ۵. اعلان‌های مربوط به برخی سرزمین‌ها؛ ۶. محدودیت عمل متقابل]

(۱) هر کشوری که بر اساس رویه‌ای که در مجمع عمومی سازمان ملل متحد کشور مقرر شده کشور در حال توسعه محسوب می‌شود و این سند را که پیوست کنونی بخش جدا ناپذیر آن است پذیرفته یا به آن ملحق شده و با توجه به وضعیت اقتصادی و نیازهای اجتماعی و فرهنگی خود قادر نیست بلافاصله مقررات متناسب را برای تضمین حمایت از تمامی حقوق آن‌گونه که در این سند مقرر شده می‌تواند در لحظه تودیع سند پذیرش یا الحاق خود با رعایت بخش ج بند یک ماده ۵ [این پیوست] یا هر زمان پس از آن با تودیع اعلامیه‌ای به دبیر کل اعلام کند که مایل است از اختیارات مقرر در ماده ۲ [این پیوست] یا آن چه که در ماده ۳ مقرر شده [این پیوست] یک و سایر این اختیارات دیگر بهره‌مند شود. این کشور می‌تواند به جای استناد به بهره‌مندی از اختیارات پیش بینی شده در ماده ۲، اعلامیه‌ای مطابق بخش ب بند ۱ ماده ۵ صادر کند.

(۲)

(الف) هر اعلام انجام شده مطابق بند ۱ که قبل از انقضای مهلت ۱۰ ساله از زمان لازم الاجرا شدن مواد ۱ تا ۲۱ و این پیوست مطابق بند ۲ ماده ۲۸ ابلاغ شود، تا زمان انقضای این مدت معتبر تلقی می‌شود. این اعلام را می‌توان تماماً یا جزئاً برای مدت ۱۰ ساله متوالی دیگری با تودیع اعلام به دبیرکل در فاصله زمانی نه کمتر از سه ماه و نه بیشتر از پانزده ماه پیش از زمان انقضای مدت ۱۰ ساله جاری قابل تمدید است.

(ب) هر اعلام انجام شده مطابق ماده ۱ که پس از انقضای مدت ۱۰ ساله از زمان لازم الاجرا شدن مواد ۱ تا ۲۱ و این پیوست مطابق بند ۲ ماده ۲۸ ابلاغ شده، تا زمان انقضای مدت ۱۰ ساله جاری معتبر تلقی می‌شود. این اعلام را می‌توان همانند مقررات پیش بینی شده در شق دوم بند الف فوق تمدید کرد.

(۳) هر کشور عضو اتحادیه که مطابق بند ۱ دیگر کشور در حال توسعه محسوب نمی‌شود مجاز به تجدید اعلام مقرر در بند ۲ نیست و، صرف‌نظر از این که رسماً از اعلام خود انصراف داده باشد یا خیر، این کشور امکان بهره‌مندی از اختیارات مقرر در بند ۱ را خواهد داشت خواه

پس از انقضای مدت ده ساله جاری، خواه سه سال پس از آن که دیگر یک کشور در حال توسعه محسوب نمی‌شود مهلتی که دیرتر منقضی می‌شود باید اعمال گردد.

۴) در زمانی که اعلام انجام شده مطابق بند ۱ یا بند ۲ فاقد اعتبار می‌شود، نسخه‌های تولید شده طبق مجوز اعطایی به موجب مقررات این پیوست، تا هنگام تمام شدن در بازار جریان داشته باشند.

۵) هر کشوری که به مقررات این سند متعهد است و اعلام یا اختطاری را مطابق بند ۱ ماده ۳۱ درباره اعمال مقررات این سند در سرزمینی خاص انجام داده که وضعیتش را می‌توان مشابه کشورهای موضوع بند ۱ دانست می‌تواند، درباره این قلمرو، اعلامی مطابق بند ۱ و اختطاری برای تمدید مدت مطابق بند ۲ انجام دهد. مادام که این اعلام اختطاری معتبر است مقررات این پیوست در مورد آن سرزمینی که برایش چنین کاری انجام شده اعمال می‌شود.

(۶)

الف) این که یک کشور بتواند به بهره‌مندی از اختیارات مذکور در بند ۱ استناد کند مجوزی برای کشور دیگری نیست که درباره آثاری که کشور خاستگاه آن کشور اول مورد بحث است، حمایتی کمتر از آن چه که مواد ۱ تا ۲۰ مقرر می‌کنند اعطا بکند.

ب) اختیار عمل متقابل مقرر در سطر دوم شق دوم بخش ب بند ۲ ماده ۳۰، تا تاریخ انقضای قابل اعمال بر اساس بند ۳ ماده ۱ [این پیوست]، برای آثاری که کشور خاستگاهش کشوری است که اعلامیه‌ای وفق بخش الف بند ۱ ماده ۵ داده است نمی‌تواند اجرا شود.

ماده ۲

[محدودیت‌های وارد بر حق ترجمه: ۱. امکان صدور مجوز توسط مقام صالح؛ ذی صلاح ۲ تا ۴. شرایطی که بر اساس آن‌ها این مجوزها قابل اعطا هستند؛ ۵. مواردی که برای آن‌ها مجوز صادر می‌شود؛ ۶. انقضای پایان مجوز؛ ۷. آثاری که جنبه نمونه و توضیح دارند؛ ۸. آثاری که از چرخه بازار کنار گذاشته شده‌اند؛ ۹. مجوز برای سازمان‌های پخش رادیویی.]

۱) هر کشوری که اعلام کرده می‌خواهد از اختیار مقرر به موجب این ماده بهره‌مند شود می‌تواند، درباره آثاری که به شکل چاپی یا روشی مشابه تکثیر منتشر شده‌اند، به جای حق انحصاری مقرر در ماده ۸ نوعی نظام مجوز غیر انحصاری و غیر قابل انتقال مقرر کند که توسط مقامات صالح مطابق بندهای آتی و ماده ۴ صادر می‌شود.

(۲)

الف) با رعایت مقررات بند ۳، پس از زمان انقضای یک مدت سه ساله یا مدت بیشتر مقرر توسط قوانین داخلی کشور مورد نظر، که از زمان نخستین انتشار یک اثر محاسبه می‌شود، ترجمه‌ای که به زبان عمومی رایج در این کشور توسط دارنده حق ترجمه یا با اجازه او منتشر

نشده، اتباع این کشور می‌توانند برای ترجمه کردن آن اثر به آن زبان و انتشار آن به شکل چاپی یا هر شکل تکثیری مشابه مجوز بگیرند.

ب) اگر تمامی نسخه‌های ترجمه منتشر شده در زبان مربوط تمام شود نیز می‌توان با استناد به این ماده یک مجوز صادر کرد.

(۳)

الف) در فرضی که ترجمه‌ها به زبانی که زبان عمومی یک یا چند کشور توسعه یافته‌ای که عضو اتحادیه نیستند، به جای مدت سه ساله مقرر در بخش الف بند ۲ فوق مدت ۱ ساله رعایت خواهد شد.

ب) هر کشور موضوع بند ۱ می‌تواند با توافق کامل کشورهای توسعه یافته‌ای که عضو اتحادیه که در آن‌ها یک زبان عمومی رواج دارد، در فرض ترجمه به این زبان، به جای مدت سه ساله مقرر در بخش الف بند ۲ فوق مدت کمتری را توافق کنند مشروط بر این که کمتر از یک سال نباشد. با وجود این، مقررات جمله پیش گفته هنگامی که آن زبان انگلیسی، اسپانیولی یا فرانسوی است قابل اعمال نیست. هر حکومتی که چنین قراردادی را بسته است باید آن را به دبیرکل ابلاغ کند.

(۴)

الف) مجوز موضوع این ماده را نمی‌توان حسب مورد قبل از انقضای مدت تکمیلی ۶ ماهه، در فرضی که می‌توان پس از گذشت سه سال تحصیل کرد، و قبل از ۹ ماه در فرضی که می‌توان پس از گذشت یک دوره یک ساله تحصیل کرد صادر نمود
یک) این مدت از تاریخی که متقاضی تشریفات مقرر در بند یک ماده ۴ را انجام می‌دهد محاسبه می‌شود؛

دو) یا اگر هویت یا نشانی دارنده حق ترجمه ناشناخته باشد این مدت از تاریخی که در آن متقاضی، همان‌گونه که در بند ۲ ماده ۴ مقرر شده، نسخه‌های تقاضای خود را به مقامی که صلاحیت صدور مجوز را دارد ارسال می‌کند محاسبه می‌شود.

ب) اگر در خلال مدت ۶ یا ۹ ماهه ترجمه‌ای به زبانی که تقاضا برایش ارسال شده توسط دارنده حق ترجمه یا با اجازه او منتشر شود هیچ‌گونه مجوزی به استناد این ماده صادر نخواهد شد.

۵) مجوزهای موضوع این ماده فقط برای مقاصد تحصیلی، دانشگاهی یا پژوهشی صادر می‌شوند.

۶) اگر ترجمه‌ای از یک اثر توسط دارنده حق ترجمه یا با اجازه او با مبلغی مشابه مبلغ رایج برای اثری مشابه در کشور مورد نظر منتشر شود، هر گونه مجوزی که مطابق این ماده

صادر شده پایان می‌یابد چنانچه این ترجمه به همان زبان شده باشد و محتوایش عمدتاً همان محتوای ترجمه منتشر شده به موجب مجوز باشد

(۷) برای آثاری که جنبه نمونه دارند تنها در صورتی مجوز جهت انتشار متن و انتشار نمونه‌ها صادر می‌شود که مقررات ماده ۳ نیز رعایت شود.

(۸) برای اثری که پدیدآورنده‌اش تمام نسخه‌های اثر را از چرخه بازار جمع‌آوری می‌کند هیچ‌گونه مجوزی نمی‌توان صادر نمود.

(۹)

(الف) برای اثری که به شکل چاپی یا هر شکل مشابه تکثیر منتشر شده است نیز می‌توان بنا به درخواست هر سازمان پخش رادیویی مستقر در یک کشور موضوع بند ۱ بنا به درخواست آن از مقامات صالح آن کشور مجوز ترجمه صادر کرد مشروط بر این که تمامی شرایط زیر محقق شود:

یک) ترجمه از نسخه‌ای انجام شود که مطابق قوانین آن کشور تولید و تحصیل شده است؛
دو) این ترجمه صرفاً برای برنامه‌های آموزشی یا اطلاع رسانی علمی یا فنی به کارشناسان یک حرفه معین مورد استفاده است؛

سه) آن ترجمه صرفاً با اهداف مقرر در قسمت ۲، در برنامه‌هایی که به طور مجاز و برای استفاده‌کنندگان در قلمرو آن کشور تهیه شده، از جمله برنامه‌هایی که به وسیله ضبط صوتی یا تصویری منحصرراً و به طور مجاز برای چنین برنامه‌هایی تهیه شده، مورد استفاده قرار گیرد...
چهار) استفاده از این ترجمه نباید هیچ‌گونه جنبه تجاری داشته باشد.

ب) ضبط‌های صوتی یا تصویری از ترجمه‌ای که یک سازمان پخش رادیویی با استفاده از مجوز اعطایی به استناد این بند تهیه شده است می‌توانند، به منظور و با رعایت شرایط مقرر در قسمت الف و با موافقت این سازمان، مورد استفاده سایر سازمان‌های پخش رادیویی قرار گیرند که مستقر در کشوری هستند که مقام صالح مجوز مورد بحث را صادر کرده است.

ج) به منظور رعایت کلیه ضوابط و شرایط مقرر در قسمت الف، مجوز ترجمه متون موجود در یک تثبیت صوتی - تصویری برای سازمان پخش رادیویی قابل اعطا است که تکثیر صرفاً جنبه استفاده تحصیلی و دانشگاهی داشته باشد.

د) به شرط رعایت قسمت‌های الف تا ج، مقررات بندهای پیشین بر اعطا و اجرای هرگونه مجوز صادره به موجب بند حاضر حاکم است.

ماده ۳

[محدودیت‌های بر حق تکثیر: ۱. امکان اعطا مجوز توسط مقام صالح؛ ذی صلاح ۲ تا ۵. شرایطی که بر اساس آن‌ها این‌گونه مجوزها را می‌توان صادر کرد؛ ۶. پایان مجوزها؛ ۷. آثاری که مشمول این ماده می‌شوند]

(۱) هر کشوری که اعلام کرده می‌خواهد از اختیار مقرر به موجب این ماده بهره‌مند شود می‌تواند، به جای حق انحصاری تکثیر مقرر در ماده ۹ نوعی نظام مجوز غیر انحصاری و غیر قابل انتقال را پیش‌بینی کند که توسط مقامات صالح مطابق شرایط آتی و ماده ۴ صادر کنند.

(۲)

الف) درباره اثری که به استناد ماده ۷ مشمول ماده کنونی می‌شود و هنگامی که یک مدت مقرر در بند ۳ و محاسبه شده از زمان نخستین انتشار چاپ معینی از این‌گونه اثر منقضی گردد، یا

دو) مدت طولانی‌تر مقرر در قوانین داخلی کشور موضوع بند ۱ و محاسبه شده از همان تاریخ منقضی شود،

و نسخه‌های این چاپ در این کشور به منظور پاسخگویی به نیازهای، خواه عمومی، خواه آموزش تحصیلی و دانشگاهی، توسط دارنده حق تکثیر یا با اجازه او به قیمتی مشابه قیمت آثار مشابه رایج در آن کشور فروش نگذاشته شده هر یک از اتباع این کشور می‌توانند به استناد پاسخگویی به نیازهای آموزش تحصیلی و دانشگاهی مجوز تکثیر و انتشار این چاپ را به این مبلغ یا مبلغی کمتر دریافت کند.

ب) مجوز تکثیر و انتشار چاپی که وفق مقررات بند الف در چرخه بازار قرار گرفته به استناد شرایط مقرر در این ماده، چنان چه پس از انقضای مدت قابل اعمال، نسخه‌های مجاز آن نشر طی مدتی بیش از ۶ ماه به منظور رفع نیازهای عموم یا آموزشی تحصیلی و دانشگاهی به قیمتی مشابه قیمتی که در این کشور برای آثار مشابه درخواست می‌شود، به فروش گذاشته نشوند قابل اعطا است.

۳) مدتی که در شق ۱ قسمت الف بند ۲ بدان اشاره شد ۵ سال است. با وجود این، یک) برای آثاری که به علوم محض و طبیعی و فن‌آوری مربوط می‌شود این مدت ۳ سال است؛

دو) برای آثار تخیلی مانند رمان‌ها، اشعار، آثار نمایشی و موسیقی و برای کتاب‌های هنری مدت ۷ سال است.

(۳)

الف) در فرضی که مجوز با گذشت سه سال قابل صدور است، نمی‌توان به استناد این ماده، قبل از گذشت مدت ۶ ماهه که به ترتیب زیر محاسبه می‌شود مجوز صادر کرد

یک) از تاریخی که متقاضی تشریفات مقرر در بند ۱ ماده ۴ را انجام می‌دهد؛
 دو) یا اگر هویت یا نشانی دارنده حق تکثیر ناشناس است، از تاریخی که متقاضی، وفق مقررات بند ۲ ماده ۴، نسخه‌های تقاضای خود را به مقامی که صلاحیت صدور مجوز را دارد ارسال می‌کند.

ب) در دیگر موارد و در فرضی که بند ۲ ماده ۴ قابل اعمال است، قبل از گذشت مدت ۳ ماه از تاریخ ارسال نسخه‌های درخواست مجوز قابل اعطا نیست.

ج) اگر در خلال مدت ۳ یا ۶ ماه مذکور در بندهای الف و ب، فروش نسخه‌های اثر وفق مقررات قسمت الف بند ۲ انجام شود هیچ‌گونه مجوزی به استناد ماده حاضر صادر نمی‌شود.

د) برای اثری که پدیدآورنده‌اش تمام نسخه‌های انتشاری چپی را که برای آن مجوز درخواست شده از چرخه بازار جمع آوری می‌کند هیچ‌گونه مجوزی قابل صدور نیست.

۴) در موارد زیر برای تکثیر و انتشار ترجمه یک اثر به استناد این ماده مجوز صادر نمی‌شود:

یک) هنگامی که ترجمه مورد نظر توسط دارنده حق ترجمه یا با اجازه او منتشر نشده است؛

دو) هنگامی که آن ترجمه به زبانی انجام نشده که در کشور محل تقاضا زبان عمومی محسوب می‌شود.

۵) اگر نسخه‌های چاپ یک اثر در کشور موضوع بند ۱ به منظور رفع نیازهای عمومی یا آموزش تحصیلی یا دانشگاهی توسط دارنده حق تکثیر یا با اجازه به مبلغی مشابه با مبلغی که در این کشور برای آثار مشابه رایج است به فروش گذاشته شده است، هرگونه مجوز صادره به استناد ماده کنونی پایان می‌یابد مشروط به این که این چاپ به همان زبان باشد و محتوایش اساساً همان چیزی باشد که برایش مجوز نشر به استناد این ماده صادر شده. تا اتمام نسخه‌های در جریان چرخه بازار تمامی نسخه‌های تولید شده می‌تواند تا قبل از انقضای مجوز ادامه پیدا کند.

(۶)

الف) با رعایت مقررات قسمت ب، آثاری که مشمول ماده حاضر می‌شوند تنها آثاری هستند که به شکل چاپی یا هر شکل دیگر مشابه تکثیر منتشر شده‌اند.

ب) تکثیر صوتی - تصویری تثبیت مجاز صوتی - تصویری و نیز تکثیر هر گونه اثر حمایت شده مندرج در آن و ترجمه متن همراه آن به زبان عمومی کشوری که مجوز در آن درخواست شده نیز مشمول این ماده می‌باشد مشروط به این که این مسئله که تثبیت‌های صوتی - تصویری مورد نظر صرفاً برای اهداف آموزشی و دانشگاهی تهیه و منتشر شوند.

ماده ۴

[مقررات مشترک مجوزهای پیش بینی شده در مواد ۲ و ۳: ۱ و ۲: آیین رسیدگی؛ ۳. اشاره به نام پدیدآورنده و عنوان اثر؛ ۴. صادرات نسخه‌ها؛ ۵. قید؛ ۶. پرداخت]

(۱) مجوزهای مذکور در مواد ۲ یا ۳ صادر نمی‌شوند مگر این که متقاضی مطابق مقررات لازم الاجرای کشور مورد نظر، اثبات کند که از دارنده حق، اجازه ترجمه و نشر یا تکثیر و انتشار چاپ آن را، حسب مورد، درخواست کرده و نتوانسته اجازه او را تحصیل کند، یا پس از تلاش کافی نتوانسته او را بیابد. همزمان که او از دارنده حق تقاضای فوق را می‌کند باید آن را به اطلاع هر مرکز ملی یا بین‌المللی مذکور در بند ۲ برساند.

(۲) اگر متقاضی نتوانست دارنده حق را بیابد، باید با پست هوایی سفارشی، نسخه‌هایی از تقاضایی را که به مقامات صالح برای صدور مجوز داده است برای ناشری که نامش بر روی اثر درج شده و نیز مرکز ملی یا بین‌المللی اطلاع رسانی تعیین شده توسط حکومت کشوری که فرض می‌شود مقر اصلی عملیات ناشر در آن است و این حکومت قبلاً این مراکز را به موجب اعلامیه‌ای به دبیرکل داده است ارسال کند.

(۳) نام پدیدآورنده باید بر تمام نسخه‌های ترجمه یا تکثیر منتشر شده تحت مجوز صادره وفق ماده ۲ یا ماده ۳ قید شود. عنوان اثر باید بر تمام نسخه‌ها درج شود. اگر ترجمه مطرح باشد، در هر صورت باید عنوان اصلی اثر بر تمامی نسخه‌ها قید شود.

(۴)

(الف) مجوز صادره به موجب مواد ۲ یا ۳ نمی‌تواند شامل صادرات نسخه‌ها شده و این‌گونه مجوز صرفاً حسب مورد برای چاپ ترجمه اثر و تکثیر آن در داخل قلمرو کشوری که مجوز در آن درخواست شده اعتبار دارد.

(ب) به منظور اجرای قسمت الف فوق، باید ارسال نسخه‌هایی از اثر را از یک قلمرو به کشوری که برای این قلمرو اعلامیه‌ای مطابق بند ۵ ماده ۱ صادر کرده، صادرات تلقی کرد.

(ج) هنگامی که یک سازمان دولتی یا هر سازمان عمومی دیگر کشوری که چنین مجوزی را مطابق ماده ۲ صادر کرده تا اثر به زبانی غیر از انگلیسی، اسپانیولی یا فرانسوی ترجمه شود، ارسال نسخه‌هایی از ترجمه منتشر شده به استناد این مجوز به کشور دیگر، در صورت حصول تمامی شرایط زیر صادرات محسوب نمی‌شود:

(یک) گیرنده اشخاص تبعه همان کشوری باشند که مقامات صالحش مجوز را صادر کرده‌اند یا سازمان‌هایی باشد که چنین اتباعی را شامل می‌شوند؛

(دو) نسخه‌ها فقط برای مقاصد تحصیلی، دانشگاهی یا پژوهشی استفاده شوند؛

(سه) ارسال نسخه‌ها و توزیع نهایی بین گیرندگان واجد هیچ‌گونه جنبه تجاری نباشد؛ و

چهار) کشوری که به آن جا نسخه‌ها ارسال شده‌اند با کشور متبوع مقامات صادرکننده مجوز قراردادی برای تجویز دریافت، یا توزیع یا هر دوی این کارها بسته باشد و حکومت کشور اخیر وجود این قرارداد را به اطلاع دبیر کل رسانده باشد.

۵) هر نسخه منتشر شده تحت مجوزهای صادره وفق مواد ۲ و ۳ باید حاوی این هشدار به زبان مناسب دارای قیدی باشد که نشان دهد این نسخه‌ها فقط در کشور یا سرزمینی که این مجوز اجرا می‌شود به جریان می‌افتند.

(۶)

الف) تدابیر مناسبی در عرصه ملی اتخاذ می‌شوند تا

یک) مجوز برای دارنده حق ترجمه یا تکثیر حسب مورد، حق پرداخت منصفانه و مطابقاً سطح پرداختی که معمولاً در مورد مجوزی که آزادانه بین طرفین در دو کشور مربوط تعیین می‌شود، در بر داشته باشد؛ و

دو) پرداخت و انتقال این غرامت تضمین شود؛ اگر مقررات ملی در موضوع تبدیل ارز وجود دارد، مقامات صالح از هیچ‌گونه تلاشی فروگذار نخواهند کرد تا با توسل به راهکارهای بین‌المللی جهت انتقال غرامت به پول بین‌المللی قابل تبدیل یا معادل آن تضمین شود.

ب) تدابیر متناسبی باید در مقررات ملی اتخاذ شود تا یک ترجمه صحیح از اثر یا تکثیر دقیقی از نشر مورد نظر حسب مورد انجام شود.

ماده ۵

[سایر امکانات محدود کردن حق ترجمه: ۱. نظام مقرر در سند ۱۸۸۶ و ۱۸۹۶؛ ۲. عدم امکان تغییر نظام پس از انتخاب بند ۳ ماده ۲؛ ۳. مهلت انتخاب نظام دیگر]

(۱)

الف) هر کشوری صالح به اعلام این است که از اختیار مقرر در ماده ۲ بهره‌مند می‌شود، هنگامی که این سند را تصویب می‌کند یا بدان ملحق می‌شود، به جای این که چنین اعلامی انجام بدهد،

یک) اگر کشوری است که مشمول بخش الف بند ۲ ماده ۳۰ می‌شود وفق این ماده برای آن چه که به حق ترجمه مربوط می‌شود اعلام کند؛

دو) اگر کشوری است که مشمول بخش الف بند ۲ ماده ۳۰ نمی‌شود و حتی اگر کشور غیر عضو اتحادیه هم نیست، مطابق اولین سطر بخش ب بند ۲ ماده ۳۰ اعلام کند.

ب) در فرضی که یک کشور، دیگر کشور در حال توسعه وفق بند ۱ ماده ۱ تلقی نمی‌شود اعلام انجام شده مطابق ماده حاضر تا تاریخ انقضای مدت قابل اعمال وفق در بند ۳ ماده ۱ معتبر باقی می‌ماند.

ج) هر کشوری که مطابق مقررات این بند اعلام کرده است نمی‌تواند بعداً از اختیار مقرر در ماده ۲ بهره‌مند شود حتی اگر اعلام خود را پس گرفته باشد.

۲) با رعایت بند ۳، هر کشوری که می‌خواهد از مزایای اختیار مذکور در ماده ۲ بهره‌مند شود نمی‌تواند بعداً مطابق بند ۱ اعلامیه بدهد.

۳) هر کشوری که دیگر مطابق بند ۱ ماده ۱ کشور در حال توسعه تلقی نمی‌شود می‌تواند حداکثر ۲ سال قبل از انقضای مهلت قابل اعمال مذکور در بند ۳ ماده ۱، وفق سطر نخست بخش ب بند ۲ ماده ۳۰ اعلام کند، علی‌رغم این که کشور غیر عضو اتحادیه تلقی نمی‌شود. این اعلام در تاریخی که مهلت قابل اعمال وفق بند ۳ ماده سپری می‌شود موثر واقع می‌شود.

ماده ۶

[مکان اجرا یا پذیرش اجرای برخی مقررات پیوست قبل از ملحق شدن به آن: ۱. اعلام؛ ۲. تودیع و تاریخی که از آن اعلام موثر واقع می‌شود]

۱) هر کشور عضو اتحادیه از تاریخ این سند و هر زمان قبل از این که به مواد ۱ تا ۲۱ و این پیوست متعهد شود می‌تواند اعلام کند:

یک) اگر کشوری است که به مواد ۱ تا ۲۱ و این پیوست متعهد شده است صلاحیت استناد به استفاده از اختیارات مذکور در بند ۱ ماده ۱ را دارد، که مقررات مواد ۲ یا ۳ یا هر دو را، نسبت به آثاری که کشور خاستگاه آن کشوری است که در اجرای قسمت ۲ زیر، اجرای این مواد را نسبت به این قبیل آثار می‌پذیرد، یا کشوری است که به مواد ۱ تا ۲۱ و این پیوست متعهد است؛ چنین اعلامی می‌تواند به جای ماده ۲ به ماده ۵ اشاره داشته باشد.

دو) که اجرای پیوست حاضر را نسبت به آثاری که کشور خاستگاهش است توسط کشورهای اعلامی که اعلامی به استناد بند ۱ فوق انجام داده‌اند یا اخطاری وفق ماده ۱ صادر کرده‌اند، می‌پذیرد.

۳) هر اعلامی که مطابق بند ۱ انجام می‌شود باید نوشته بوده و به دبیر کل تودیع شود. این اعلام از تاریخ تودیع موثر است.

از این نویسنده تاکنون مقالات زیر در همین مجله منتشر شده است:

«ترابری چند نوعی و نارسایی قانون داخلی» سال ۷۲، شماره ۳۰. «کنوانسیون ۱۹۷۸ در مورد حمل و نقل دریایی (قواعد هامبورگ)» سال ۷۳، شماره ۳۲. «اصول کلی حقوق و حقوق موضوعه» سال ۷۶، شماره ۳۶. «رویه قضایی و نقش سازنده آن در حقوق» سال ۷۶، شماره ۳۸. کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد حمل و نقل مرکب بین‌المللی کالا (کنوانسیون ۲۴ مه ۱۹۸۰ ژنو) سال ۷۷، شماره ۴۱. «ملاحظاتی پیرامون رویه قضایی به عنوان منبع حقوق» سال ۷۸، شماره ۴۵. مسئولیت و حقوق عامل حمل و نقل مرکب در معاهده ژنو ۱۹۸۰، سال ۷۹، شماره ۵۰. «مسئولیت متصدی حمل و نقل دریایی» سال ۸۱، شماره ۵۵. «کنوانسیون راجع به یکنواخت کردن برخی مقررات حمل و نقل هوایی بین‌المللی، سال ۸۴، شماره ۶۸. «تأملی در آثار مشترک و جمعی در حقوق مالکیت فکری» سال ۸۷، شماره ۲. «کنوانسیون جهانی حق مؤلف» سال ۱۳۸۷، شماره ۴. «معاهده برن برای حمایت از آثار ادبی و هنری (۱)» سال ۱۳۸۸، شماره ۲.